

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: BREV TIL: Nielsen, Laurits Christian FRA: Stuckenberg, Viggo (1899-02-10)

Citation: Stuckenberg, Viggo: "BREV TIL: Nielsen, Laurits Christian FRA: Stuckenberg, Viggo (1899-02-10)", i *Mindebogen 1932 : Breve Fra Georg Brandes*, Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag, s. 104. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991827-000-shoot-L0019918270000035.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Mindebogen 1932 : Breve Fra Georg Brandes

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lyngby, 10. Februar 1899.

Kære L. C. Nielsen!

Nej, jeg har ingenting hørt fra P. Madsen, men kan altsaa vente det. En ledsagende Artikkel af G. B. er saadan sin egen Sag. Jeg holder ikke af at anmode om den Slags, har endvidere glemt at lykønske ham hans Fødselsdag, ikke set til ham under hans Sygdom, kort sagt forsømt netop alle de smaa Ting, hvormed mange Mennesker stundom køber meget. Men jeg skal, naar min Bog i den allernærmeste Fremtid er udkommet, gerne tigge ham, hvis det kan bidrage til at holde Liv i P. Madsens Interesser.

Thi Bogen paa de 300 Sider er, Gud ske Lov, en Virkelighed. Den er De eller „III. Tidende“ en Slags Ophavsmand til. Gennem Julebidraget fik jeg atter Øje paa min gamle Ven Asmadæus. Jeg tror, jeg den Gang skrev til Dem eller sagde, at jeg fornam noget i Retning af en Roman, efterhaanden som jeg atter kom ham paa Livet. Det var nærmest en Grille, — til en Aften en glad Energi besatte mig, og jeg begyndte. Og nu er jeg færdig.

De vil bemærke, at denne Tone er noget pralende. Det kommer sig af, — for at fortsætte Praleriet, — at jeg glæder mig til at faa denne Bog ud. Jeg befinder mig som en afsløret Buste. Jeg har solgt min Yndlingskamel, den højtidelige Pasgænger, stukket mine Fødder i et Par brede Landevejssko og med sindige Skridt set mig smilende om mellem Folk og Fæ. Det er Privatfornemmelser. Men svært belivende er det alligevel, naar man første Gang opdager sin egen Latter.

Forøvrigt skulde De, uden at vente paa at blive nedslaaet, se herud!

For Skams Skyld følger et ordinært Par Vers i gl. Stil.

Deres hengivne
Viggo St.